

— Ben fet; així els obrers haurien pogut cobrar quelcom aquella setmana i alguns el jornal pendent de l'anterior.

— Diu que ja pensaven en aixó. Docs bé acordat ho posaren en coneixement de les autoritats respectives i es circularen el dijous a la tarde les ordres per treballar el divendres a primera hora.

— Pero no's treballá.

— Ja veurá, ja veurá; el divendres al matí no comparegué ningú, perque a la nit del dijous al divendres circularen ordres de que no s'havia de treballar fins en havent dinat.

— ¿I qui les feu circular eixes ordres? ¿Els fabricants?

— No senyor; segons diuen, ells no'n saben res, al contrari, la major part d'ells, els que no viuen a les fábriques, hi anaren de bon matí i allí es trobaren amb la nova de que no's treballaria fins en havent dinat.

— I qui l'havia portat aquesta ordre?

— A les fábriques els serenos a altres hores de la nit.

— Ja ho comprenc, els fabricants es picaren perque l'alcalde es propassaba en alterar l'hora que s'havia acordat, i en havent dinat no volgueren engegar.

— Així mateix m'ho han dit; volguent demostrar a aquell senyor que no estaben a les seves ordres i que no era éll, sinó ells, els quins tenien dret a manar i disposar en llurs cases i que éll no tenia cap dret a alterar els acords per ells presos.

— I aixó el degué humillar i en un cop de génit presentá la dimissió.

— Aixó mateix, però després es veu que s'en ha penedit i entre tots han buscat la manera de que la retiri.

— I no'n varen parlar al Consistori de la dimissió?

— Molt poc. El secretari llegí una proposició, firmada per varis regidors de la majoria,

en que en resum, segons vaig entendre, es demanaba que's dongués un vot de gràcies al alcalde per lo molt bé que ho havia fet tot, i que se li demanés que retirés la dimissió, perque sense ell no sabrien com fer-ho i que Granollers estaria perdut.

— ¿I ningú hi digué res?

— Si, senyor; el senyor Torras (Paulí), vingué a dir que l'alcalde havia presentat la dimissió per un excés de susceptibilitat i que, com que ho feia tan bé, li havien de dispensar aquest cop de génit i li havien de pregar que tornas a agafar la vara. L'Algueró, com a obrer, cantá les excelències de l'alcalde, abominant dels que no l'alaben i d'unes fulles que digué havien sortit, acabant també per a que se li fes retirar la dimissió.

— ¿I ningú digué res més?

— Si; el senyor Serra i Dachs digué que no havia dit res perque esperaba que's discutís la proposició, però que veient que s'anaba a aprobar sense discutir-la, entenia que tots debien estar ja d'acord i que debien donar-la per discutida amb lo dit per els senyors Torras i Algueró, que si era així ell no podia adherirse a lo que anaven a aprobar: en quant al vot de gràcies, perque ell desconeixia en absolut les gestions i treballs fets per el senyor Montañá durant aquest dies de vaga, i, per lo tant, que no podia jutjar si foren acertats o desacertats, i en quant a demanar li que retiri la dimissió com ell no'l votá pas per a alcalde, quan l'en feren, que no tenia cap interés en que'n tornés a ésser.

— No está mal.

— Are una pregunta, senyor Gregori.

— Digas.

— Amb lo que lí he esplicat, no li fa estrany que si l'alcalde va dimitir perque's va enfadar amb els fabricants perque no'l volgueren creure, i'ls fabricants es varen enfadar amb ell perque volgué trencar els seus acords i